

az a kérésünk és elvárásunk, hogy ezen szerencsétlen embereket jó szívvel fogadják be és védjék meg addig a tulajdonukat, míg nem tudunk értük hajót küldeni és elhozni őket. Teljes mértékben így gondoljuk.

Perry sorhajókapitányt arra is utasítottam, hogy közölje császári felségeddel, tudomásunk szerint a Japán Birodalom nagymennyiségű szénrel és ellátmánnyal rendelkezik. A nagy óceánt átszelő gőzhajóink nagymennyiségű szenet égetnek el, amit nem érdemes egész útra Amerikából elhozni. Azt kívánjuk, hogy gőzöseink és más hajóink megállhassanak Japánban, hogy szenet, ellátmányt és vizet vételezzenek. Mindezekért fizetni fognak pénzzel, vagy bármi mással, amit császári felséged alattvalói jónak látnak. Azt is kérjük, hogy császári felséged jelöljön ki alkalmas kikötőt a birodalom déli részén, ahol hajóink ebből a célból megállhatnak. Ezt nagyon szeretnénk.

Csak ezek azok a célok, amelyekért erős hajórajjal elküldtem Perry sorhajókapitányt, hogy meglátogassa császári felséged híres városát, Yedót: barátság, kereskedelem, szén és ellátmány vételezése és a hajótörötteink védelme.

Arra utasítottuk Perry sorhajókapitányt, hogy alázatosan kérje császári felségedtől néhány ajándék elfogadását. Önmagukban nem jelentenek túl nagy értéket; azonban néhányuk mintadarabjából szolgálhat az Egyesült Államokban gyártott termékeknek, és azért küldjük őket, hogy szimbólumai legyenek az őszinte és tiszteletteljes barátságunknak.

Kívánom, hogy a Mindenható tartsa meg császári felségedet! Ennek tanúságaként az Egyesült Államok nagy pecsétjét helyeztettem el ide, és aláírtam a nevemmel, az Amerikában lévő, kormányzatom székhelyéül szolgáló Washington városában az 1852. év november havának 13. napján. (pecsét)

Jó barátja,
Millard Fillmore elnök

Perry első levele

Ő császári Felségének,
A JAPÁN URALKODÓNAK

Alulírottat, a kelet-indiai, kínai és japán tengereken állomásozó Észak-Amerikai Egyesült Államok összes haditengerészeti erejének főparancsnokát kormánya baráti megbízatásra küldte ebbe az országba, a japán kormánnyal történő tárgyalásra való felhatalmazással, az Egyesült Államok Elnökének levelében felvetett problémákat érintő kérdésekben; mely levélnek a példányai az alulírott megbízólevelének példányaival együtt angolul, hollandul és kínaiul ezennel átadásra kerülnek.

Az Elnök levelének eredetije és a megbízólevél, mely császári Felséged rangjához méltó módon előkészítve, az alulírott által személyesen átadásra kerül, amikor Felséged kegyeskedik egy napot a fogadására kijelölni.

Alulírott azt az utasítást kapta, hogy szögezze le, az Elnök Japán iránt a legmélyebb barátság érzését táplálja, azonban meglepte és elszomorította annak a híre, hogy amikor az Egyesült Államok népe közül bárki a saját szántából vagy a tenger veszélyeitől úzve Birodalmi Felséged területére lép, akkor a legrosszabb ellenségként bánnak vele. Alulírott a „Morrison”, a „Ladoga” és a „Lawrence” amerikai hajók esetére utal.

Az amerikaiak, akárcsak az összes keresztény nép(ek), szent kötelességüknek tartják, hogy emberséggel fogadják, segítsék és megvédjék mindazokat, akik (a) partjukra vetődnek, bármely nemzetből valók is; és imígyen cselekedtek az amerikaiak a védelmük alá kerülő összes japán alattvalóval.

Az Egyesült Államok kormánya annak a biztosítékát kívánja Japántól, hogy mostantól kezdve a Japán partjain hajótörést szenvedett, vagy az időjárás körülmények által kikötőibe kényszerített személyekkel emberségesen fognak bánni.

Alulírott utasították, hogy elmagyarázza a japánoknak azt, hogy az Egyesült Államok Európa egyik kormányzatával sem áll kapcsolatban, és hogy a törvényeik nem szólnak bele a polgárai vallásába, még kevésbé más államok polgáraiéba.

Továbbá, hogy egy nagy országot lagnak, amely közvetlenül Japán és Európa között fekszik, és amelyet Európa nemzetei körülbelül ugyanabban az időben fedeztek fel, mint amikor Japánt először meglátogatták az európaiak. Ezenkívül azt [is meg kell, hogy értesse], hogy az Európához legközelebb fekvő részét népesítették be először a világ azon részéből jövő bevándorlók, és hogy a lakossága nagy iramban terjedt el az országban, míg a Csendes-óceán partjái nem ért; hogy jelenleg nagy városaink vannak, amelyekből a gőzgépek segítségével tizenhét vagy húsz napon belül elérhetjük Japánt; hogy kereskedelmünk a földgolyó ezen részével gyors ütemben emelkedik, és a japán tengereket hamarosan el fogják lepni a mi hajóink.

Ebből kifolyólag, miközben az Egyesült Államok és Japán minden nap egyre közelebb és közelebb kerül egymáshoz, az Elnök Birodalmi Felségeddel békében és barátságban kíván élni; azonban semmifajta barátság sem tud hosszútávon fennmaradni, míg Japán nem tesz le arról, hogy az amerikaiakkal ellenségesként bánjon.

Bármilyen bölcs is volt eredetileg ez a rendelkezés, most, mikor az érintkezés az országaink közt sokkal könnyebb és gyorsabb, mint régen volt, már meggondolatlan és betarthatatlan.

Alulírott kitart mindezen érvek mellett, bízva abban, hogy a japán kormány be fogja látni a két nemzet közötti barátságatlan összeütközés elkerülésének szükségességét és kedvező választ ad ezen teljes őszinteséggel megfogalmazott, baráti viszonyra tett javaslatokra.

A Japánt meglátogatni szándékozó nagy hadihajók közül még sok nem érkezett meg ezekre a tengerekre, bár minden órában várhatók; és alulírott a baráti szándéka bizonyítékként csak négy kisebbet hozott magával, szükség esetén azonban a következő tavasszal sokkal nagyobb erővel tér vissza Yedóba.

Arra számítunk azonban, hogy Birodalmi Felséged kormánya egy ilyen visszatérést szükségtelemre fog tenni azzal, hogy azonnal beleegyezik az Elnök levelében lévő nagyon ésszerű és békés indítványokba, amelyeket alulírott az első lehetséges alkalommal részletesebben el fog magyarázni.

A Birodalmi Felséged iránti legnagyobb tisztelettel, és őszintén bízva abban, hogy sokáig fog élni egészségben és boldogságban, alulírott kézjeggyel látja el:

(aláírás) M. C. Perry

az Amerikai Egyesült Államok kelet-indiai, kínai és japán tengereken állomásozó haditengerészeti erőinek főparancsnoka

Az Egyesült Államok *Susquehanna* gőzfregattja Japán partjainak közelében,
1853. július 7.

Perry fehér zászló átadásával kapcsolatos levele, 1853. július 14.

Éveken át több ország folyamodott önköz kereskedelemre vonatkozó kérelemmel, önközben egy nemzeti törvényükre hivatkozva elutasították őket. Ezzel az isteni elvek ellen vétettek, és bűnük nem is lehetne ennél nagyobb. Az általunk mondottak tehát nem jelentik feltétlenül azt, amint azt a holland hajó által is elmondattott, hogy mindenáron kölcsönös ke-